

Årsagen til fremgangen er således stigningen i bidraget til reserve- og administrationsfonden fra ca. 1 629 800 kr. til ca. 2 429 300 kr., hvilket igen har sin årsag i forøgelsen af udlånssummen i regnskabsårets løb fra 1 024,7 til 1 416,4 mill. kr.

Lignende forhold på driftsregnskabet vil fortsat gøre sig gældende i det kommende år, idet de omhandlede udlån allerede ultimo december 1953 udgør ca. 1 762 mill. kr. mod de nævnte ca. 1 416 mill. kr. pr. 31. marts 1953, og der er udsigt til fortsat hurtig stigning i udlånssummen, da der ifølge indenrigs- og boligministeriets opgørelse pr. 30. november 1953 er bevilget lån til et samlet beløb af 2 536 mill. kr. mod 1 962 mill. kr. pr. 30. november 1952.

Ved betragtning af regnskabets renteindtægter på ca. 23,6 mill. kr. må det have sin erindring, at der — som det fremgår af regnskabsberetningen — af boligministeriet efter en i hypotekbankens bogholderi foretaget beregning er godtgjort finansministeriet ca. 18,9 mill. kr. til dækning af rentelættelser, der er tilstået låntagerne i henhold til lovens bestemmelser herom.

Det må herved erindres, at den nævnte beregnede rentegodtgørelse på 18,9 mill. kr. kun dækker rentedifferencen mellem lånenes gennemsnitsrente på ca. 2 pct. og lovens normale udlånsrente, $3\frac{1}{2}$ pct. p. a. Da staten i den heromhandlede periode har måttet fremskaffe de pågældende udlånsmidler ved optagelse af lån til en effektiv rente af helt op til ca. 6 pct., andrager statens reelle rentetilskud til disse byggelån over det dobbelte af de anførte 18,9 mill. kr. For at tilvejebringe et korrekt billede af det offentlige udgifter på dette område må man imidlertid yderligere medregne den indirekte støtte, nybyggeriet nyder ved i 22 år at være fritaget for bygningskatte (undtagen skatten til amtskommunen), samt den direkte støtte i form af huslejetilskud, varierende fra 30 til 75 pct. af lejen, til mindrebemidlede børnerige familier.

Da man ved revisionen af lånesager for etageejendomme var blevet opmærksom på, at første købers adkomstdokumenter efter en praksis, fastlagt efter forhandling mellem boligministeriet og skattedepartementet, blev behandlet som værende fritaget for stempel- og tinglysningsafgift, i lighed med hvad der

ifølge boligstøtteloven (235/1946) § 62 er hjemlet for parcel- og rækkehuse, der er opført med salg for øje, henledte man vedkommende hovedrevisorats opmærksomhed på denne udvidede fortolkning. Hovedrevisoratet rejste herefter spørgsmålet overfor skattedepartementet og boligministeriet, idet det måtte være en forudsætning for den udvidede fortolkning, at denne søgtes legaliseret ved først givne lejlighed. En sådan mulighed havde foreligget ved gennemførelsen af loven af 14. juni 1951, uden at forholdet blev berigtiget, og da forslag til ny boligstøttelov, der forelagdes rigsdagen i slutningen af 1952, heller ikke indeholdt nogen bestemmelse om fritagelse for stempel- og tinglysningsafgift for etagehuse, erklærede skattedepartementet og boligministeriet sig herefter enige i, at den anførte praksis måtte bringes til ophør.

På lignende måde blev man ved revision af ejerskiftesager opmærksom på, at aflyste lånedokumenter for hidtidige statslån i mange tilfælde ikke var forsynet med tinglysningskontorets påtegning om erlagt aflyningsafgift. Forholdet blev forelagt det pågældende hovedrevisorat, hvorunder revisionen af dommerkontorerne henhører, og som på den givne anledning foretog en undersøgelse, hvorved det oplystes, at en del tinglysningskontorer havde praktiseret at behandle alle pantedokumenter, der blev udstedt til statskassen eller aflyst overfor denne, som værende afgiftsfri, skønt sådan afgiftsfrihed for *aflysning* ikke er hjemlet i boligstøttelovens § 62. Skattedepartementet har nu i cirkulære af 15. juni 1953 til tinglysningsdommerne og tingbogsførerne henledt opmærksomheden på, at afgiftsbegünstigelsen efter nævnte § 62 ikke omfatter aflysning af pantebreve.

Da statens udlån alene efter boligstøtteloven af 1946 allerede nu udgør ca. $1\frac{3}{4}$ milliard kr., er der til beregningen af aflyningsafgiften knyttet en betydelig økonomisk interesse for staten. Aflyningsafgiften udgør $\frac{1}{2}$ pro mille og vil gennem årene andrage millionbeløb.

I indeværende år er posteret ca. 11 100 kr. som tab på udlån og overtagne ejendomme, hvilket beløb omfatter den i forrige beretning bebudede tabsopgørelse for 4 ejendomme (parcelhuse), hvor endelig tabsopgø-